

indvundne Udbytte skal anvendes til Fordeel for vedkommende Commune.

Formener Noget, at en Vei, der er optagen som offentlig, tilhører ham, alene eller i Forening med Andre, som privat, eller at der tilkommer ham en Færdseksret over en Vei, som er bestemt at skulle nedlægges, kan han gjøre sin Anke gjældende ved Domstolene, i førstnævnte Henseende dog kun i 1 Aar, efterat han beviislig er kommen til Kundskab om Amtsraadets eller Amtets Beslutning.

§ 7.

Det paaligger enhver Landcommune og enhver Kjøbstad at holde de over sammes Grundløbende Veiene i forsvarlig Stand. Forstanderskaberne for Landets og Communalbestyrelserne for Kjøbstædernes Vedkommende bestyre disse Veiene og bestemme navnlig, hvilke Arbeider aarligt skulle foretages paa dem, samt naar og hvorledes Arbeiderne skulle udføres. De besørge Tilsigelser til de Arbeidspligtige og føre Tilsyn med Arbeidets forsvarlige Udførelse.

§ 8.

For Kjøbstædernes Vedkommende stæer Veiene's Anlæg og Vedligeholdelse efter Communalbestyrelsens Bestemmelse enten ved Entreprise eller ved leiede Folk, og Udgifterne dertil udredes af Ræmmerkassen.

For Landets Vedkommende er det overladt vedkommende Sogneforstanderskab at bestemme, om Veiene's Anlæg og Vedligeholdelse skal stæe paa en af de næsnævnte Maader eller ved Naturalarbeide.

I første Tilfælde bliver Udgiften at paaligne Beboerne i Communen paa samme Maade og efter samme Regler som Fattigskatten, og der kan i det Aar, i hvilket Veindgiften er afholdt paa denne Maade, ikke affordres Huusmænd og Indsiddere i Communen mere end to af de tre i Frd. af 27de Mai 1848 § 1 og Lov af 30te December 1858 § 1 ommeldte Arbeidsdage til Communen.

Vælges Naturalarbeide, bliver det at udføre af Hartkornsbrugerne i Communen efter de hidtil gjældende Regler. — Forsømmer Noget at udføre det ham paalagte Arbeide, kan Sogneforstanderskabet lade det udføre for hans

Regning. Udgiften hertil kan indbrives ved Udpantning, saafremt han ingen Indsigelse fremsætter. Hvis han derimod paasthyder ikke at have modtaget Tilsigelse eller fremsætter anden saadan Indsigelse, bliver Sagen at behandle som offentlig Politisag. Den Forfømmelige kan derhos ved Politiretten idømmes Bøder fra $\frac{1}{3}$ til 10 Rd., der tilfalde de Fattiges Kasse.

§ 9.

Naar betydeligere Arbeider, deriblandt Broanlæg, foresalde paa Veiene, hvortil teknisk Hjælp maatte ansæes fornøden, bør Amtsraadet, saavidt Omstændighederne tillade det, beordre Amtets Veinspecteur til at yde den fornødne Bistand, ligesom Amtsraadet, naar Beføstningerne ved saadanne Arbeider maatte være altsor byrdefulde for den vedkommende Commune, kan tilstaae samme et Bidrag af Amtsrepartitionssonden. Saa kan Raadet og, naar der i nogen Commune skulde være Veiene, der vel ikke have den Betydning, at de kunne hensees til Landveienes Klasse, men dog maae ansæes for at være af Bigtighed for Samfærdsele mellem større Districter, enten tilstaae Communen et aarligt Bidrag af Amtsrepartitionssonden, mod at Communen underkaster sig de Forstrifter i Henseende til Veiene's Istandsættelse og Vedligeholdelse, som Raadet maatte fordre, eller paa anden Maade med vedkommende Forstanderskaber træffe særlig Overenskomst om saadanne Veiene's Behandling.

§ 10.

Alle Ledde, som maatte findes paa Landveie, skulle bortstafes inden et Aar fra denne Lovs Ikrafttræden.

Amtsraadet kan bestemme, at samtlige Ledde paa offentlige Veiene i Amtsraadsfredsen affaffes, dog saaledes, at der gives Ledseieren minst 1 Aars Frist til at træffe de Foranstaltninger, som maatte blive nødvendige ved Leddene's Affaffelse. Foraauidt et Amtsraad paa Grund af særegne stedlige Forhold maatte finde Betænkelse ved at fordre enkelte Ledde affaffede, maa det i alle Tilfælde som Betingelse for deres fortsatte Bestaaen fordræ, at Leddevogetere Dag og Nat ere tilstede for at aabne og til-